

Knjiga proroka Daniela - sto i druga

Trostruka primjena Glasnika: razotkrivanje proročanske dinamike

Jeff Pippenger

2024-02-29

Trostruka primjena Ilije odnosi se na poruku, glasnika i pokret tijekom vremenskog razdoblja Božjeg izvršnog suda, koje započinje nedjeljnim zakonom u Sjedinjenim Državama i traje sve do završetka vremena milosti. Izvršni sud uzdiže se od razdoblja u kojem je Božji sud pomiješan s milošću do vremena kada se Njegovi sudovi izlijevaju bez milosti u sedam posljednjih zala.

Trostruka primjena glasnika koji pripravlja put Glasniku Saveza odnosi se na poruku, glasnika i pokret tijekom završnog razdoblja Božjeg istražnog suda, koje označuje razdoblje pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće. To razdoblje završava uskoro nadolazećim nedjeljnim zakonom u Sjedinjenim Državama, kada započinju Božji izvršni sudovi.

Ivan Krstitelj pripremio je put Kristu, Glasniku Saveza, da potvrdi savez u ispunjenju Daniela, deveto poglavlje, dvadeset i sedmi redak. Čineći to, također je pripremio put Kristu da iznenada dođe u svoj hram i očisti sinove Levijeve, što je On učinio na početku i na kraju svoje službe od tri i pol godine. Čišćenje doslovnoga hrama bilo je simbol Njegova djela čišćenja hrama duše onih koji su prikazani kao sinovi Levijevi.

Njegovo doslovno djelo čišćenja Hrama bilo je ispunjenje proročanstva, a kada je izvršio to djelo u Evanđelju po Ivanu, drugo poglavlje, redci trinaest do dvadeset i dva, Duh Sveti potaknuo je učenike da se sjete odlomka iz Staroga zavjeta koji je bio dio njegova djela pročišćavanja i očišćenja učenika kao ispunjenja Malahije 3.

U odlomku u Ivanu Krist je istaknuo da će, kada hram Njegova tijela bude razoren, on ga podići za tri dana. Razgovor s cjepidlačkim Židovima dodatno je naveo da je obnova doslovnoga hrama, koju je proveo Herod i koja je bila dovršena upravo te godine, trajala četrdeset i šest godina. Isus je pročišćavao svoje učenike primjerom jednoga od pravila povezanih s proročkom riječju koju je Isus, djelovanjem anđela, Duha Svetoga i proroka, utvrdio unutar svoje Riječi.

Dao je proročki primjer da doslovno predstavlja duhovno. Uspostavio je proročki ključ broja „četrdeset i šest” kao simbola hrama. „Četrdeset i šest” bio je broj dana koliko je Mojsije bio na gori primajući upute za hram. „Četrdeset i šest” broj je kromosoma koji sačinjavaju ljudski hram. „Četrdeset i šest” broj je godina (1798. do 1844.) koje su se navršile u obnovi duhovnoga hrama koji je bio pogažen poganstvom, a potom papinstvom.

Dva čišćenja hrama uključuju simboliku da su tri dana jednaka četrdeset i šest godina. To uključuje načelo da doslovno predstavlja duhovno. To je predstavljalo i ispunjenje i proročko navještenje. Ta dva čišćenja predstavljaju istinu koju jedan razred pogrešno razumije, a drugomu je razredu otkrivena.

Ta dva čišćenja označuju razdoblje vremena u kojem je Božja crkva iskvarena do te mjere da je „preljubnički naraštaj zmija otrovnica“, koji traži znak, dok im se znak izravno objašnjava, jer jedini znak koji će biti dan jest znak razorenja hrama koji će u tri dana biti podignut.

Porode zmijska, kako možete, budući zli, govoriti dobro? Jer iz obilja srca usta govore.... Tada odgovoriše neki od pismoznanaca i farizeja govoreći: Učitelju, htjeli bismo vidjeti znak od tebe. A on odgovori i reče im: Naraštaj zao i preljubnički traži znak; i neće mu se dati drugi znak osim znaka proroka Jone: Jer kao što je Jona bio tri dana i tri noći u utrobi kita, tako će i Sin Čovječji biti tri dana i tri noći u srcu zemlje. Matej 12,34. 38–40.

Sve te proročke dinamike prikazane su u sva tri ispunjenja iznenadnog dolaska Glasnika Saveza u svoj hram, kao što je učinio u drugom poglavlju Evanđelja po Ivanu.

A bijaše blizu židovska Pasha, i Isus uziđe u Jeruzalem. I nađe u hramu one koji prodavahu volove i ovce i golubove, i mjenjače novca gdje sjede. I načinivši bič od užadi, istjera ih sve iz hrama, i ovce i volove; i prosu novac mjenjačima te isprevrta stolove. A onima koji prodavahu golubove reče: Nosite to oдавde; ne činite od kuće Oca mogega kuću trgovine. I sjetiše se njegovi učenici da je pisano: Revnost za kuću tvoju izjeda me. Tada Židovi odgovoriše i rekoše mu: Kakvo nam znamenje pokazuješ kad to činiš? Isus odgovori i reče im: Razvalite ovaj hram, i u tri dana podignut ću ga. Tada rekoše Židovi: Četrdeset i šest godina gradio se ovaj hram, a ti ćeš ga podići za tri dana? Ali on govoraše o hramu svoga tijela. Kad dakle uskrsnu od mrtvih, sjetiše se njegovi učenici da im je to rekao; i povjeroваše Pismu i riječi koju Isus bijaše rekao. Ivan 2,13–22.

Glasnik Saveza trebao je pročistiti i također očistiti sinove Levijeve kao „srebro“, koje predstavlja Božju Riječ, i „zlato“, koje predstavlja vjeru. Glasnik Saveza pročistio bi svoje učenike povećavajući njihovu „vjeru“ u svoju proročku „riječ“. Ta je proročka riječ bila određena da pročisti, ali i da očisti. Njegova proročka Riječ uvijek predstavlja kušnju, i upravo se po njegovoj proročkoj Riječi sinovi Levijevi čiste u razdoblju kada on iznenada dolazi u svoj hram.

„Njemu je lopata u ruci, i temeljito će očistiti svoje gumno te sabrati svoju pšenicu u žitnicu.“ Matej 3,12. To je bilo jedno od vremena pročišćavanja. Riječima istine pljeva se odvajala od pšenice. Budući da su bili odviše tašti i samopravedni da bi primili ukor, odviše zaljubljeni u svijet da bi prihvatili život poniznosti, mnogi su se odvratili od Isusa. Mnogi još uvijek čine isto. Duše se danas iskušavaju kao što su se iskušavali oni učenici u sinagogi u Kafarnaumu. Kad se istina dovede do srca, oni vide da njihov život nije u skladu s voljom Božjom. Uviđaju potrebu za potpunom promjenom u sebi; ali nisu voljni prihvatiti djelo samoodricanja. Stoga se srde kada se otkriju njihovi grijesi. Odlaze uvrijeđeni, baš kao što su učenici napustili Isusa, mrmljajući: ‘Tvrda je to besjeda; tko je može slušati?’” Čeznja vjekova, 392.

One „duše koje su bile kušane“ u „sinagogi u Kafarnaumu“ odbile su razumjeti da je Krist, kada im je rekao da moraju jesti Njegovo tijelo i piti Njegovu krv, upotrijebio svoje doslovno tijelo kako bi prenio duhovnu istinu. To je bilo isto proročko predodređenje kakvo je dao o hramu u drugom poglavlju Evanđelja po Ivanu. Kada je načelo da doslovno prethodi duhovnomu i predstavlja ga bilo prepoznato kao „tvrda besjeda“ koju nisu bili voljni „slušati“, okrenuli su se i više nikada nisu hodili s Njime. To se zbilo u šestom poglavlju Evanđelja po Ivanu, u šezdeset i šestom retku (666),

što predstavlja uskoro dolazeći zakon o nedjelji, koji je bio predodređen 22. listopada 1844., a koji je zauzvrat bio predodređen križem na Kalvariji.

Otada mnogi od njegovih učenika odstupišu te više nisu išli s njim. Ivan 6,66.

U drugom poglavlju Evanđelja po Ivanu Duh Sveti naveo je umove učenika da se „sjete” proroštva koje opisuje Božju revnost, a riječ „revnovan” ista je riječ kao i „ljubomoran” i u hebrejskom i u grčkom.

Jer me izjela revnost za dom tvoj, i poruge onih koji tebe sramote padoše na me. Psalm 69,9.

Božja revnost, koja je Njegova ljubomora, predstavlja sastavnicu Božjega karaktera kao ljubomornoga Boga, čija se ljubomora očituje do trećega i četvrtoga naraštaja na onima koji Ga mrze. U drugom poglavlju Evanđelja po Ivanu, Duh Sveti uspostavlja da se očišćenje koje izvršava Glasnik Saveza zbiva u četvrtom i završnom naraštaju, premda uvijek još ima nekih iz trećega naraštaja koji još stoje kada se čaša završnoga naraštaja napuni. Taj je naraštaj preljubnički naraštaj zmija otrovnica.

Mojsije je predstavljao četvrti naraštaj, i upravo je tada Mojsije tijekom četrdeset i šest dana primao upute o podizanju hrama. U tim je danima primio Zakon, koji u drugoj zapovijedi pokazuje da se Božja ljubomora očituje u trećem i četvrtom naraštaju.

I reče Abram: Znaj zacijelo da će tvoje potomstvo biti došljaci u zemlji koja nije njihova, i služiti će njima; a oni će ih tlačiti četiri stotine godina. Ali i narodu kojemu će služiti suditi ću; i potom će izaći s velikim blagom. A ti ćeš otići k svojim ocima u miru; bit ćeš pokopan u dobroj starosti. Ali u četvrtom naraštaju oni će se vratiti ovamo; jer bezakonje Amorejaca još nije navršeno. Postanak 15,13–16.

U posljednjem naraštaju drevnoga Izraela bio je podignut hram kršćanske crkve, koji je Petar nazvao „duhovnom kućom“. Tijekom te povijesti Bog je dvaput očitovao svoju revnost kada je u svojoj gorljivosti očistio hram. Godine 1844. Bog je bio podignuo duhovni hram milerita, i još je jednom zaobišao nekadašnji izabrani narod. U toj je povijesti Glasnik Saveza iznenada došao 22. listopada 1844.

Njegov je dolazak bio pripravljen službom Williama Millera. Kako su se protestanti i mileriti približavali 22. listopada 1844., bile su iskušane dvije skupine. Kušnja protestanata nastupila je u vrijeme svršetka pri dolasku prvoga anđela 1798. Nakon što je poruka koja je trebala i „očistiti i pročistiti” sinove Levijeve bila oblikovana 1831., ispitivanje protestanata započelo je kada je poruka prvoga anđela bila osnažena 11. kolovoza 1840. Dana 19. travnja 1844. protestanti su pali na kušnji i postali kćeri Babilona.

Tada je stigao drugi anđeo i vjera milerita tada je bila iskušana, te je izvršeno pročišćenje i odstranjenje. Kada je poruka drugoga anđela bila osnažena na tabor-sastanku u Exeteru od dvanaestoga do sedamnaestoga kolovoza, izvršeno je ispitivanje milerita, odnosno razdvajanje mudrih i ludih milerita.

Razlika između mudrih i ludih bilo je ulje, koje je predstavljalo proročku poruku Ponoćnoga poklika. Kada je treći anđeo stigao 22. listopada 1844., hram je bio podignut (u četrdeset i šest godina). U tom je trenutku Glasnik Saveza iznenada došao u svoj hram.

„Kristov dolazak kao našega velikoga svećenika u Svetinju nad svetinjama, radi čišćenja Svetišta, prikazan u Danielu 8,14; dolazak Sina Čovječjega k Pradavnome, kako je izneseno u Danielu 7,13; i dolazak Gospodnji u Njegov hram, prorečen po Malahiji, opisi su istoga događaja; a to je također predloženo dolaskom zaručnika na svadbu, koji je Krist opisao u prispodobi o deset djevice, u Mateju 25.” Velika borba, 426.

Tada je Glasnik Saveza započeo svoje djelo čišćenja i pročišćavanja mileritskih učenika, koji su u trećem poglavlju Malahije označeni kao sinovi Levijevi.

„Mnogi koji su pošli ususret Zaručniku pod porukama prvoga i drugoga anđela odbili su treću, posljednju poruku kušnje koja se treba uputiti svijetu, i slično će stajalište biti zauzeto kada bude upućen posljednji poziv.”

„Svaku pojedinost ove prispodobe valja pomno proučiti. Mi smo prikazani ili mudrim ili ludim djevicama.” Review and Herald, 31. listopada 1899.

Kada je poruka prvoga anđela bila osnažena 11. kolovoza 1840., mnoštvo se pridružilo mileritskom pokretu. Zatim je 19. travnja 1844. velika skupina napustila pokret. Dana 22. listopada 1844. tradicionalno je gledište da je bilo oko pedeset duša koje su vjerom ušle u Svetinju nad svetinjama. Ako pretpostavimo da je broj onih koji su u početku slijedili svjetlo trećega anđela otprilike pedeset duša, što znači kada smo obaviješteni da su „mnogi“ koji su prihvatili poruke prvoga i drugoga anđela „odbili treću, posljednju poruku kušnje“?

Glasnik Saveza iznenada je došao u svoj hram i otvorio svjetlo nebeskoga Svetišta i poruku trećega anđela pedesetorici koji su potom pošli naprijed u iskustvo trećega anđela, ali su isprva bili raspršeni. Njihovo je razočaranje tada bilo veće od prvoga razočaranja, premda smo po sestri White obaviješteni da njihovo razočaranje nije bilo tako veliko kao razočaranje učenika nakon križa.

U objema usporednim povijestima Krist je razočaranima otvorio svoju proročku Riječ, a do 1850. godine sestra White navodi da joj je bilo pokazano kako je Gospodin tada ponovno ispružio svoju ruku da sabere svoj narod.

„Dana 23. rujna [1850.] Gospodin mi je pokazao da je po drugi put ispružio svoju ruku da povрати Ostatak svoga naroda i da se naponi moraju udvostručiti u ovo vrijeme sabiranja. U vrijeme rasijanja Izrael je bio udaren i rastrgan; ali sada će, u vrijeme sabiranja, Bog izliječiti i poviti svoj narod. U vrijeme rasijanja naponi uloženi da se istina proširi imali su tek malen učinak, postigli su malo ili ništa; ali u vrijeme sabiranja, kada je Bog stavio svoju ruku da sabere svoj narod, naponi da se istina proširi imat će učinak koji im je namijenjen. Svi trebaju biti ujedinjeni i revni u djelu. Vidjela sam da je sramota da se itko poziva na vrijeme rasijanja kao na primjer koji bi sada trebao upravljati nama u vrijeme sabiranja; jer kad Bog sada ne bi učinio više za nas nego što je učinio tada, Izrael nikada ne bi bio sabran. Jednako je nužno da

istina bude objavljena u tiskovini kao i da bude propovijedana.” Review and Herald, 1. studenoga 1850.

Kod križa su učenici bili raspršeni, a u toj je povijesti, tri dana poslije, On počeo sabirati svoje raspršene učenike. Otprilike tri godine nakon završetka 1844., Krist je počeo sabirati svoje raspršeno stado. U toj je povijesti poveo svoj narod da započne izdavačko djelo i da objavi drugu od dviju Habakukovih ploča, koja je bila izrađena krajem 1850., a zatim se počela nuditi na prodaju u Review and Herald u siječnju 1851.

Karta iz 1843. bila je fizički prikaz poruke koja je očistila hram podignut u povijesti poruka prvoga i drugoga anđela. Dolaskom trećega anđela Bog je namjeravao dovršiti svoje djelo i odvesti svoj narod kući, ali oni su se pobunili kao i drevni Izrael, te je i drevnom i suvremenom Izraelu tada bilo određeno da luta pustinjom. Da su oni adventisti koji su u početku prihvatili svjetlo trećega anđela nastavili vjerom, noseći fizički prikaz svoje poruke, a to je bila karta iz 1850., mogli su uvesti drugi Kristov dolazak i otići kući. Ali bilo im je suđeno ponoviti povijest Jošue i Kaleba te deset nevjernih uhoda.

„Da su adventisti, nakon velikoga razočaranja 1844. godine, čvrsto održali svoju vjeru i složno slijedili daljnje otkrivanje Božje providnosti, primivši poruku trećega anđela i u sili Duha Svetoga objavljujući je svijetu, vidjeli bi Božje spasenje; Gospodin bi silno djelovao s njihovim naporima, djelo bi bilo dovršeno i Krist bi već bio došao primiti svoj narod na njegovu nagradu. No u razdoblju sumnje i neizvjesnosti koje je uslijedilo nakon razočaranja, mnogi od adventnih vjernika napustili su svoju vjeru.... Tako je djelo bilo ometano, a svijet je bio ostavljen u tami. Da se cijelo adventističko tijelo ujedinilo oko Božjih zapovijedi i vjere Isusove, kako bi drukčija bila naša povijest!” Evangelism, 695.

Ivan Krstitelj i William Miller pripravili su put da Krist iznenada dođe i očisti narod koji će poruku spasenja, pod silom Duha Svetoga, odnijeti cijelomu svijetu. Kristovi su učenici izvršili svoju zadaću, ali početak adventizma nije. Do 1856. pali su u stanje Laodiceje, odbili naprednu svjetlost o „sedam vremena“ te 1863. započeli proces sve veće pobune koji se proteže sve do uskoro nadolazećega zakona o nedjelji. Pobuna iz 1863. bila je predočena pobunom deseterice uhoda. Na kraju četrdeset godina lutanja po pustinji, drevni je Izrael bio ponovno doveden na istu kušnju, pružajući tako primjer suvremenoga Izraela koji se vraća na početnu kušnju.

Pobuna deset uhoda u Kadešu ponovila se u Kadešu četrdeset godina poslije. Pobuna deset uhoda koja je prouzročila četrdeset godina lutanja pustinjom predstavlja pobunu iz 1863., kada je suvremeni Izrael prouzročio vlastito lutanje u pustinji Laodiceje. Na kraju četrdeset godina drevni je Izrael ponovno bio doveden u Kadeš, čime se pokazuje da se kušnja koja je pročistila mileritski adventizam pri pobuni 1863. godine treba ponovno odigrati kada Glasnik Saveza opet iznenada dođe u svoj hram.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u sljedećem članku.

„U osvajanju Gileada i Bašana bilo je mnogih koji su se prisjećali događaja što su gotovo četrdeset godina prije, u Kadešu, osudili Izrael na dugo lutanje pustinjom. Vidjeli su da je izvještaj uhoda o Obećanoj zemlji u mnogim pogledima bio točan. Gradovi su bili opasani

zidinama i vrlo veliki, a nastanjivali su ih divovi, u usporedbi s kojima su Hebreji bili tek patuljci. Ali sada su mogli uvidjeti da je kobna pogreška njihovih otaca bila u tome što nisu imali povjerenja u Božju silu. Jedino ih je to spriječilo da odmah uđu u dobru zemlju.“

„Kad su se prvi put pripremali ući u Kanaan, taj je pothvat bio praćen znatno manjim teškoćama nego sada. Bog je obećao svojem narodu da će, budu li poslušali Njegov glas, ići pred njima i boriti se za njih; a također će poslati stršljene da istjeraju stanovnike zemlje. Strahovi naroda nisu se bili općenito probudili te je bilo učinjeno malo priprema da se spriječi njihovo napredovanje. No kad je Gospod sada zapovjedio Izraelu da krene naprijed, morali su nastupiti protiv budnih i moćnih neprijatelja te se boriti s velikim i dobro uvježbanim vojskama koje su se pripremale oduprijeti njihovu dolasku.“

„U njihovu sukobu s Ogom i Sihonom narod je bio doveden na istu kušnju pod kojom su njihovi očevi tako očito podbacili. Ali kušnja je sada bila daleko teža nego onda kada je Bog zapovjedio Izraelu da krene naprijed. Poteškoće na njihovu putu uvelike su se povećale otkako su odbili napredovati kada im je bilo zapovjedbno da to učine u ime Gospodnje. Tako Bog još uvijek kuša svoj narod. A ako ne izdrže kušnju, On ih ponovno dovodi do iste točke, i drugi put kušnja će doći bliže i bit će teža od prethodne. To se nastavlja sve dok ne podnesu kušnju ili, ako su još uvijek buntovni, Bog povlači svoje svjetlo od njih i ostavlja ih u tami.“ Patrijarsi i proroci, 436, 437.